

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

טטורות הש"ס

(ב) (הו הס קיז כטילן),
 (ג) (ספכטיס קינ: פטיש),
 (ד) (בראשון גאנז) (ז) (הנ' גאנז)

תורה או רשות
ו' ו' ר' לא תונה לך לא
תחלחן כי נרים עזים
אצערן מעצים
שומם ב' כ'
2 ו' ואל התנו ייש את
מנוחתך והוא כתוב אלוליך
ב' אן ג' אלוליך:
ירקון היה ח'
3 ו' והרברט מנקר
מן ערך ר' קהן פיד'
מנוחתך לא תונו אש וא
תחזרה.
4 ו' קדרה כ' ד'
ה' וה' ר' יראק'ן סטלר
נא י' והוא נ' קדרה ב' כ'
אצערן יושם ב' כ' ב' כ'
איוני 11.1

הנحوות הב"ח

מופף רשי

מוכף רשי

סיס נעלן הפק דטלינו חי' גמלרויין
טולרויין וויס נעלן למייז' צל' גבוי
ויש לו לומר קדיס' חמיב' גמלרויין
עיטו וכח טליין מיך גמלרויין חי' צל' קורל' פון בס' וכח וועת

היטול מפקדרה. כל אחד מכם
דר' ניגש טרי מ הוּא | בן
ולפטורו נצל אדיותן
פטעו טמי קrule פון נטה
THON כמו טמי וככלה
דברים. תל תילם דליהם
ו' ימיה: **הוּא** הוא לו הוציא:

הנ"א אמר ליה איסמיה אמר ליה לא ה' כי אמר קדשים שחיב' באחרותו ר' דוד אמר מבה' וכח' ושאינו חיב' באחרותו פטור ואכעט מביערו וכח' ר' יודה אמר אף המוכר ספר תורה מרגלית וכחמה אין להם אונאה: תני' ר' יודה אמר אף המוכר ספר תורה מרגלית אין להם אונאה מפני שעדרם רוגזה ולוזון ורב' תורה תני' חשב' ליה ותני' עד כדי ר' יהודה בן בתירא אמר לאף המוכר סוט' וסיף וחטיטום במלחה אין להם אונאה מפני שיש בהן חי' נפש: מרנתני' יבשם שאונאה במקה' ומוכרך אונאה בדברים ולא יאמר לו בכמה חפץ זה

והו הוא אינו רוצה ליה אם היה בעל השובה אלא יאמר לו זכור מעשך הראשונים אם גרים בן הורא לא יאמר לו זכור מעשה אבותך שנאמר יוגר לא חונה ולא תלחצנו: גם' ח' ר' לא תנו איש את עמיתו באונאת דברבים מדבר אתה אמר באונאת ממון בשווא ואינו אלא באונאת ממון בשווא אמרו עמיתק הר' אונאת ממון אמרו הא מה אני מוקים לא תנו איש את עמיתו באונאת דברים הא כיצד אם היה בעל השובה אל יאמר לו זכור מעשך הראשונים אם היה בן גרים אל יאמר לו זכור מעשה אבותך אם היה נר ובא ללימוד תורה אל יאמר לו פה שאלן נבלות וטריפות שקצים ורומים בא ללימוד תורה שנאמרה מפי הגבורה אם היו יסורים בגין עלייו ¹⁶ אם חבירו חלים בגין עליו או שהיה מCKER את בניו אל יאמר לו כרך שאמרו לו חבירו לאוב ¹⁷ הלא יוארך כסלע תקופת ותום דרכך זכר נא מי הוא

אבד יאמ' הא מורים מבקשין תבואה ממנה לא יאמר להם
לכון אצל פלוני שהוא מוכר התבואה והוא עני על המוקה ישבעה שאין לו דמים שדרי
אומר אף לא תילה עניין על המוקה ישבעה שאין לו דמים שדרי
יהדר מסור ללב וכל דבר המסור ללב אונאות דברים מענאות ממן שוה נאמר בו
ר'ש בן יהאי יגיד לו אונאות דברים מענאות ממן שוה נאמר בו
ויראת מאלהיך וזה לא נאמר בו ויראת מאלהיך ר' אלעוז אומר יה
בגנוו וה במנומו רבי שמואל בר נחמני אמר יה ניתן להישבען וזה
לא ניתן להישבען תני תנא קמיה דרבנן חמן בר יצחק כל המלכין פינ
חבירו ברבים כאלו שופך דמים אל שפיר קא אמרת והזינה לה דואול
סומק ואתי חירוא אמר לה אבי לרבי במערבה בכאי וורי אל
באחוורי אף דאמר רבי חנינא הכל יורדי לנויהם חוץ משלשה הכל ס'ד
אליא אימא כל הווידין לנויהם חוץ משלשה שויידין אין עליון ALSO אין
הכוא על אש אש ומלכין פין חבירו ברבים זומנה שם ר' לתרבו מכה
הדיינו מלכין ע"ג דרש ביה בשמה אמר רבנה בר בר חנה אמר רב כי יהונ
ונם

ב- ו- מוניטיס טוינס הילן ב- נטול נטול עיריה ו- נטלה לוטו מוניטיס הילן נטול עיריה
ש- עיריה ו- גורמת לו דלון הילרסט מוניטיס מיל הילן נטול עיריה סס יי'ג מיל ווילס צפלו
ד- ו- וילס גמאל דהמר (גרכית ד' לא) דכני מיל מיל נטול מיל מיל קרייס נטול:
נו

נחיות משפט

דין משפט

